

Jónás imája – Jónás 2:1-11

2013. április 7.

Jónás, az engedetlen próféta egyre jobban süllyed a tengerben. Mióta Isten akaratának ellentmondott egészen „lefelé” haladt az ő útján. Lement Jáfóba, a kikötőbe, lement a hajó aljába, majd egyre jobban lesüllyedt a tengerbe. Az engedetlenség következménye mindig az, hogy az ember egyre lejjebb és lejjebb kerül. Egyre távolabb Istentől, távolabb az élettől és egyre mélyebben a sötétségben, a bűnben. Ma sincs ez másképp. Isten Igéje a mi taníttatásunkra íratott meg azért, hogy mi ne kerüljünk ugyanabba a helyzetbe, amibe elődeink. Jónás életén keresztül lássuk meg újra Isten irgalmát, aki nem aszerint bánik az emberrel, ahogy azt megérdemelné.

A második fejezet azzal a nyitánnyal kezdődik, amivel már az első fejezetben is találkozunk: „Az Úr pedig”. Jónás könyvének egyik visszatérő témája az Isten szuverenitásáról szóló beszámoló. Láthatjuk, hogy Isten kezében tart minden eseményt, az ő figyelmét semmi sem kerülheti el. Isten korlátlan uralkodó, aki azt tesz ezzel a világgal, ami neki tetszik. Senki sem kérhet Tőle számon semmit. Isten egy nagy halat rendel Jónás számára. Ez ennyire egyszerű Isten számára. Akinek szavára előállt az egész világ, az halat is tud rendelni az engedetlen próféta számára. Isten a természet Ura, a mi Urunk a történelem Ura, és Ő az, aki minden esemény felett Úr, még a mi életünk felett is. Mi azt gondoljuk, hogy az lesz, amit mi elgondoltunk...de Isten az ő terve szerint változtatja meg a történelmet, az életünket és a dolgok kimenetelét. Jó az, ha Isten Igéje által ismerjük meg az Urat olyannak, akinek bemutatkozott nekünk a Bibliában. Nagyon fontos számunkra az, hogy olyannak lássuk Őt, amilyen Ő valójában. Sok ember van, akinek hamis képe van Istenről, mert nem ismeri eléggé Isten Igéjét. Tanulmányozzuk Isten beszédét, törekedjünk minél jobban megismerni az Urat! Az Isten szuverén Úr, aki kegyelmes és irgalmas még azokkal szemben is, akik engedetlenek vele szemben. Jónás engedetlensége Isten parancsával szemben halált érdemelt. Jónás jól tudta ezt. Ő ismerte Jahvét, aki megmutatta hatalmát és szentségét népének. Isten nem tűri meg a bűnt és nem hagyhatja büntetés nélkül az embert, hiszen igazságos Isten. Jónás engedetlensége miatt süllyed egyre lejjebb a tengerbe, a biztos halál felé. Emberileg nézve nincs remény, és nincs kilátás a menekülésre.

„Az Úr pedig”. Ez a mi reménységünk. Isten maga, és az Ő irgalma. Aki nem hagyta Jónást a tengerben meghalni, minket sem hagy a halál állapotában, hanem utánunk nyúl és kiment a bűneinkből. Mert bűnösök vagyunk. Az ember nem szereti ezt hallani. Szeretné elfelejteni a bűnt és annak következményét, szeretne megszabadulni a mardosó lelkiismeret furdalástól. Szeretne a mennybe kerülni...mindenki szeretne odakerülni. Senki se szeretne meghalni, és senki se szeretne a kárhozatba menni. Mindannyian vétkeztünk és mindannyian fellázdadtunk Isten ellen. Az ember természetes állapota ez a lázadó, Istent figyelmen kívül hagyó élet. Nagy nyomorúságban vagyunk, messze Istentől és messze az igazi élettől. Mindannyian hasonlítottunk Jónásra. Természet szerint engedetlenek vagyunk és semmibe vesszük Istent. Menekülünk előle. És észre sem vesszük, hogy ebben az Isten elől futásban egyre mélyebbre és mélyebbre kerülünk. Isten azonban utánunk nyúl ma is. Megkeres minket és úgy intézi az eseményeket, még a természetet is, hogy megtalálhasson bennünket. Ez Jónás próféta könyvének üzenete: Isten utánamegy a menekülő, engedetlen embernek. Jónásnak ebben a helyzetben át kellett élnie a teljes elveszettség állapotát. Isten azért hagyta őt ebben a helyzetben, hogy meglássa Jónás azt, hogy milyen a niniveiek élete Isten nélkül. Isten bennünket is benne hagy ilyen nyomorult helyzetekben azért, hogy átérezzük az elveszett emberek állapotát, hogy el ne felejtjük azt, hogy honnan is hozott ki minket az Úr. Milyen könnyű elfelejteni a megtérésünk előtti időszakot és milyen gyorsan ítélni tudunk a bűnös emberek felett. Isten irgalma emlékeztessen bennünket is arra, hogy irgalmasan bánjunk másokkal.

Nem tudjuk, hogy milyen halat rendelt Isten Jónásnak. De nem is ez a lényeg, hanem az, hogy meglássuk, Istennek van hatalma arra is, hogy egy embert ilyen szokatlan módon mentsen meg a biztos haláltól. Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában. Elég nagy hal volt az biztos, mert Jónás elfért a gyomrában. Akik kétségbe vonják ennek a ténynek a hitelességét, rendszerint más dolgokat se fogadnak el Isten Igéjéből. Isten számtalan csodát tett Izráel népével és sok csodát tesz ma is. Egyszerűen nem tudjuk felfogni értelmünkkel, de éppen ettől csoda. Csoda pedig csak a hívő ember számára létezik. Akinek kétségei vannak Jónás és a nagy hal felől, annak kétségei lesznek Isten más tettei felől is. Márpedig éppen azt kell meglátnunk Jónás próféta történetében, hogy itt maga Isten cselekszik és Ő a főszereplő. Isten a megmenekülés eszközeként küldi a nagy halat. Jónás a hal gyomrában, a sötétségben elkezd gondolkodni és végre imádkozni. És ez az igazi csoda! Az engedetlen próféta megtapasztalja Isten irgalmát és hálaadó imádságot mond az egyetlen igaz Istennek. Jónás elkezd meglátni az események mögött Isten kezét a viharban és abban, hogy a nagy halat is érte küldte, bár ő nem érdemelte ezt meg. És ez sokkal nagyobb csoda, mint az, hogy Jónást lenyelte a nagy hal. Az igazi csoda az, hogy Isten irgalmas az engedetlen próféta iránt és meghallgatja az imádságot. Az imádság egy állandó csoda, amit átélhet a hívő ember. Odarendelni egy halat Jónáshoz, hogy az lenyelje őt, mi ahhoz képest,

hogy Isten meghallgatja az imádságunkat. És nem csak a miénket, hanem egyszerre több millió ember imádságát a földön. Micsoda csoda! Emberileg ez felfoghatatlan. Egy szülőnek is mennyire nehéz két vagy három gyermeke kérését teljesíteni. Mi ez ahhoz képest, amit a mi mennyei Atyánk tesz velünk. Minden imameghallgatás egy csoda! Nézzük meg, mi kell jellemezze a mi imádságunkat Jónás imádsága alapján. Jónás imádsága nagyon hasonlít azokra az imádságokra, amiket a Zsoltárok könyvében is olvashatunk. Ez azt mutatja, hogy Jónás memorizálta a zsoltárokat, megtanulta azokat fejből. Amikor a nagy hal gyomrában volt, a nagy nyomorúság közepette nem volt lehetősége arra, hogy olvashassa a zsoltárokat. De azon elmélkedhetett, amit korábban megtanult és azt imádsággá formálta. Ezt tették azok a lelkészek és hívő emberek, akiket az elmúlt rendszer alatt hitükért börtönbe zártak. Nagyon fontos fejből megtanulni bibliai igéket, mert eljőhet az idő, a nagy nyomorúság ideje, amikor nem lesz Bibliánk. Bátorítson bennünket Jónás helyzete abban, hogy memorizáljuk Isten Igéjét!

Az imádsághoz először is őszinteségre van szükségünk. Csak az az ember imádkozhat igazán, aki őszinte Istennel és önmagával. Jónás imájában azt látjuk, hogy belátja nyomorúságát, belátja azt, hogy a nagy mélységben van. Mondhatnánk, hogy ezt egy hal gyomrában elég könnyű volt...de biztosan így van? Amikor mi nehéz helyzetben, szenvedések között vagyunk és szükségünk van segítségre, milyen hamar látjuk ezt be? Mennyire vagyunk őszinték? Ahhoz, hogy Isten akarata szerint imádkozzunk, őszintének kell lennünk. Jónás imádsága elején részletesen elmondja az Úrnak az egész helyzetét. Őszintén elmondja az Úrnak: elcsüggedt a lelkem, a halál torkából kiáltottam. Nem szépíti helyzetét és nem kezd el magyarázkodni sem. Ha Isten elé megyünk imádságban, csak ilyen őszinteséggel mehetünk hozzá. Ő ne látná a helyzetünket, miért akarunk eltitkolni előle bármit is?

A bűneink miatt. Mert nem szeretjük, ha kiszolgáltatottak vagyunk bárkinek is. Nagyon sok ember éli úgy az életét, hogy nem tud elfogadni segítséget se embertől, se Istentől. Az imádság második jellemzője kell legyen a bűnbánat. Jónás őszintén meglátva nyomorúságát elmondja imádságában: elvetted a szemed elől. Jónás belátja azt, hogy engedetlensége miatt érte őt ez a nyomorúság. Bűnei büntetése utolérték őt. Lehetetlen úgy imádkozni Istenhez, hogy az ember ne bűnbánattal álljon meg Isten előtt. Igaz bűnbánat és alázat nélkül nem mehetünk a szent Isten színe elé. Ha azt szeretnénk, hogy Isten meghallgassa imádságunkat, menjünk eléje igaz bűnbánattal.

Ezután Jónás hálát ad Istennek a szabadításért. Hálát ad azért, hogy elküldte a nagy halat és kimentette őt a mélységes vízből. Így imádkozik: De Te kimentetted életemet a mélységből, Uram, Istenem! Jónás ezt a hálaadó imádságát még a hal gyomrában mondja el. Hálás Istennek a szabadításért! Pedig még nem teljesen szabadult meg. Miért tudott hálás lenni Istennek Jónás? Mert az Úrra emlékezett (8. vers). Mert eszébe jutott az, hogy kicsoda az Úr! Erre van nekünk is szükségünk ahhoz, ha imádkozni akarunk Istenhez. Emlékezni Isten szabadítására, nagy tetteire, szövetségére, irgalmára és hatalmára. Az imádságaink olyan sokszor csak kérésekből állnak, és olyan keveset adunk hálát még a szabadítás után is. Miért van ez? Azért mert nem az Úrra emlékeztünk, nem Őt akarjuk, csak a segítségét. Jónás Istenre emlékezett és az Ő ígéretére. Hitt Isten ígéretében, amit Salamonnak ígért meg akkor, amikor a templom elkészült. Bárki, aki a templom felé fordulva hittel imádkozik Istenhez, meghallgattatik. A mi imameghallgatásunk alapja ma is Isten személye és az Ő ígéretei. Bátran vigyük elé imádságainkat hálaadóssal!

És mi legyen a mi válaszuk Isten szabadításáért? Teljesítsük az Istennek tett fogadalmainkat és hálával áldozunk neki! Mondjuk el minél több embernek, hogy „az Úré a szabadítás” (10. vers). Mi már tudjuk, hogy Jónás az Úr Jézus halálát és feltámadását jelezte előre. Nem adatik más jel, csak a Jónás próféta jele. Jézusban Isten megmutatta az igazi szabadítást a bűnből és annak következményétől. Csak az Úrtól jön szabadítás, csak Tőle várjuk, csak Tőle kérjük és neki adjunk ezért hálát egész életünkkel! Ámen.

A. Mit ígért Isten az 1 Királyok 8:38-40 verseiben Salamonnak?

B. Mit mondott Jézus Jónásról és önmagáról a Máté 12:39-40 verseiben?

1. Hogyan fogadjuk azt, amikor nem úgy történnek a dolgok, ahogy mi azt elterveztük? Mi segít ilyenkor?
2. Elhisszük, hogy Jónást lenyelte a nagy hal? Miért nehéz hinni a csodákban? Osszuk meg egymással azokat a csodákat, amiket velünk tett Isten!
3. Soroljuk fel Isten tulajdonságait! Milyennek látjuk mi Istent? Mi határozza meg istenképünket?
4. Szoktunk bibliai igéket megtanulni fejből? Miért fontos ez? Hogyan tudnánk ebben fejlődni?
5. Soroljuk fel az imádság 4 jellemzőjét! Beszéljessünk ezekről! Melyik a legnehezebb számunkra?
6. „Az Úré a szabadítás!” Hogyan mondanánk el megtérésünket egy nem hívőnek 5-10 mondatban?